

SZASZRÉGEN 'ES VIDÉKE

KULTÚRA •
EGYHÁZ •
KÖZÉLET

XXV. évfolyam 7. (293.) szám, 2023. július

BARICZ LAJOS

Jelenkor

*Penész-zsemle, kerek világ,
tilosban jár a ceruzánk,
s jó volna, ha nem ilyen volnál,
hogya másra is vigyáznál.*

*Ne kongj zagyván, mint a hordó,
kiben kiforrt már az újbor,
kurta-hajnal hasadtakor
ne legyél az örök jámbor.*

*A jövőt, ha hátadra veszed,
csak a tarisznyád vallathat meg,
s ha nyugat vár, megáld kelet:
szenteltess keresztkenyeret.*

Egyszer véget ér

*Egyszer véget ér a földi lét, tudom,
de amíg élek, az Úr útját futom,
igaz, már lassabban, miként valaha,
nyilvánvaló, eltelt életem java.*

*Ám még mindig vannak tervek, ál-
máim,
visszatérnek olykor ifjú vágyaim:
dolgozni, alkotni és szeretni kell,
ami a jóról szól, minden érdekel.*

*Amit lehetett, én mindent megtettem,
minden egyes napot komolyan vet-
tem,
de a holnapot is komolyan veszem,*

*amit Uram kíván, mindazt megte-
szem;
nem kötöz meg a múlt, inkább erőt
ad,
hisz a mai nap s a holnapom szabad.*

Szarvasok – ifj. Jorga Ferenc metszete

A félelem

Egyszer, nem is olyan régen,
mikor már a nap sem volt az égen,
mikor a többi ember
bent volt már a melegben.
Láttam... egy gyereket az erdőben.
Fején sapka, jobb felén fegyver.
Bal felén balta, de lépni nem mer,
mert tudta, mi vár rá ott bent...
bent, bent a sötétben.
Nem volt benne semmi más,
csak a félelem.
Végül bement, s én utánamentem...
Nagyon éhes voltam,
s egy kicsit véreztem.
Látszott, hogy keres valamit vagy
valakit!
Bent voltunk az erdőben,
nem tudom, mennyit.
Persze ő nem látott engem,
mert mint az árnyék, úgy mentem.

Észrevettem valamit, és utánarohant.
Én is futni kezdtem,
de észrevettem,
hogy teljesen eltévedtem.
Egy fára ültem és elkezdtem sírni,
reménytelenül elkezdtem
könyörögni.
Aztán valamit hallottam...
A szám megszűnt beszélni,
és közelről valaki elkezdett tüvölteni!
Megláttam az ijedt fiút,
kezében véres fegyverét,
lelke már elhagyta testét!
Rohanni akartam...
de lépni sem mertem.
Csak álltam előtte,
és behunytam a szemem.
Nem volt bennem semmi más...
csak a félelem.

MESTER BALÁZS, VI. B oszt.,
Al. Ceușianu Kollégium

Emlékezzünk – július

- **1-je** (1697) – a hegyaljai felkelés kezdete;
- (1849) – az uzoni csata – Gábor Áron halála;
- **2-án** (1886) született Móricz Zsigmond író, újságíró, szerkesztő, a 20. századi realista prózairodalom legismertebb alakja;
 - e napon (1938) született Szilágyi Domokos erdélyi magyar költő, író, irodalomtörténész és műfordító;
- **Sarlós Boldogasszony** napja; a 14. századtól a római katolikus egyház e napon emlékezik meg Szűz Máriáról, aki Keresztelő Szent János édesanyjánál tett látogatást. Boldogasszony a várandós anyák, a szegények, a segítséget szenvedők és a halottak oltalmazója. Az aratás kezdőnapja. A Sarlós Boldogasszony nap elnevezést azért kapta, mert régen az asszonyok sarlóval arattak;
 - **4-én** (1903) született Szervátiusz Jenő szobrász;
 - az Amerikai Egyesült Államokban a függetlenség napja;
 - **6-a** (1437) – a kolozsmonostori egyezmény megkötése;

Kriza János unitárius püspök

Száz éve született id. Jorga Ferenc
Feri bácsi, köszönöm, hogy barátok lehettünk!

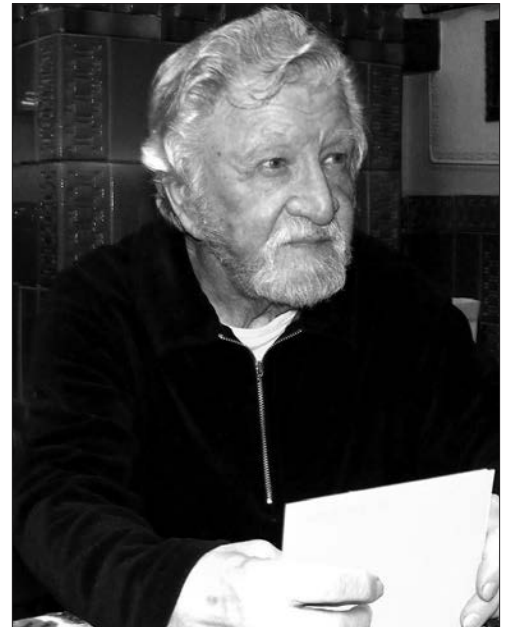
Idősb Jorga Ferenc. Mindannyiunk Feri bácsija. Képsorok, emlékek futnak a szemem előtt. Alacsony emberke, hatalmas fekete kalappal. Méltóságteljesen köszön, ha végigsétál a főtéren, megemelve kalapját mindazok előtt, akik ráköszönnek. Szelíd arcú, tiszta tekintetű, egyenes beszédű ember.

Eszembe jut, amikor Kun-sági István – Pista bácsi – lakásán vasárnap délelőttönként összefutottunk, és városunk, valamint a Szászrégen és Vidéke lap sorsáról beszélgettünk. Tartalmas találkozások voltak. Meséltél azokról a „rég, szép időkről”, amiket megéltél, felidézted azokat az időket, amikor az emberek megbecsülték egymást.

Gyakran emlékeztél szeretteidre, akiket korán elveszítettél, látszott rajtad, hogy ez nagyon megviselt. Amíg jobb erőben voltál, hetente kimentél a temetőbe „elbeszélgetni” velük.

Barátságunk emlékére egy festményeddel leptél meg, talán éreztél, hogy ez az utolsó ajándékom. Emlékezni fogunk rád, hiszen valahányszor betérünk a római katolikus templomkertbe, szembetaláljuk magunkat alkotásaid egy részével: Márton Áron, Szent István, Boldog Gizella, II. Rakóczi Ferenc, Petőfi Sándor.

Id. Jorga Ferencnek 1949-től Szászrégenben, Marosvásárhelyen, Kolozsváron, Nagykőrösön, Budapesten, Bukarestben és Párizsban

Id. Jorga Ferenc

voltak egyéni és csoportos kiállításai. 2004-ben az önkormányzat díszpolgári címet adományozott neki, 2013-ban a Kemény János Művelődési Társaság és a helyi RMDSZ életműdíjjal jutalmazta munkásságáért.

Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnökének köszönő levelére is nagyon büszke volt, amit egy Orbán-arcképért küldött a kormányhivatal.

Kedves Feri bácsi, sokat tanultunk Tőled. Megtanultuk, hogy érték szerint és ne érdek szerint éljünk, és ha hamis a barát, akkor az semmit sem ér. Megtanítottad azt is, hogy a szép is, a rossz is gyorsan elmúlik, és csak jót érdemes tenni, hogy szebb legyen a holnap. Te ezt tetted egy életen át.

Megtiszteltetés volt számomra, hogy barátodnak neveztél.

FÁBIÁN ANDRÁS GYÖRGY

Muțumesc, că am fost prieteni!

Jorga Ferenc seniorul. El este „Feri bácsi” al nostru, al tuturor. Imaginile și amintirile legate de domnia sa se perindă în fața ochilor mei. Un bărbat scund, cu o pălărie neagră uriașă pe cap. Răspunde cu demnitate la saluturi, în timp ce traversează piața centrală, ridicând pălăria tuturor celor care îl salută. Este un om cu fața blândă, cu ochii limpezi și cu vorbă dreaptă.

Din 1949, Jorga Ferenc Sr. a avut expoziții individuale și de grup la Reghin, Târgu Mureș, Cluj, Nagykovács (Ungaria), Budapesta, București și Paris. În 2004, Consiliul local i-a acordat titlul de cetățean de onoare, iar în 2013 Asociația Culturală Kemény János și organizația locală a UDMR i-au acordat premiul de excelență pentru întreaga sa activitate.

De asemenea, a fost foarte mândru de scrisoarea de mulțumire a lui Viktor Orbán, prim-ministrul

Id. Jorga Ferenc

Ungariei, trimisă de biroul guvernamental pentru un portret al lui Orbán.

Îmi amintesc de întâlnirile noastre de duminică dimineața din apartamentul profesorului Kunsági István – „Pista bácsi” – când vorbeam despre soarta orașului nostru, despre revista *Szászrégen és Vidéke*. Au fost întâlniri semnificative. Povestea despre „vremurile bune” pe care le-ai trăit, ai evocat zilele în care oamenii se respectau unii pe alții.

Ți-ai amintit adesea de cei dragi, pe care i-ai pierdut devreme, era evident că asta te-a afectat foarte mult. Cât erai mai sănătos, ieșeau săptămânal la cimitir să „vorbești” cu ei.

În amintirea prieteniei noastre, m-ai surprins cu un tablou, poate ai simțit că va fi să fie ultimul tău cadou. Ne vom aminti de tine de fiecare dată când intrăm în curtea bisericii romano-catolice și ne aflăm față în față cu unele dintre lucrările tale: Márton Áron, Szent István, Boldog Gizella, II. Rakóczi Ferenc, Petőfi Sándor.

Dragă „Feri bácsi”, am putut învăța multe de la tine. Am învățat să trăim după valoare și nu după interes, iar dacă un prieten este fals, atunci nu valorează nimic. M-ai învățat că binele și răul trec repede, că merită să faci doar lucruri bune pentru a face ziua de mâine mai frumoasă. Tu asta ai făcut toată viața.

A fost o onoare să mă numești prietenul tău.

**Traducere
FÁBIÁN GIZELLA**

Husz János

- **6-án** (1415) halt meg Husz János;
- **7-e** (1552) – Drégely eleste. Egynapi ostrom után a törökök elfoglalták Drégely várát;
- **8-a** (1167) – a zimonyi csata napja, a magyar–bizánci háborúk egyik legjelentősebb XII. századi ütközete;
- **10-én** (1509) született Kálvin János francia származású svájci reformátor, keresztény tudós, a kálvinizmus névadója;
- **11-e** Szent Benedek napja;
- **14-e** – Franciaországban a Bastille bevételének napja;
- **15-e** (1514) – a temesvári csata, Dózsa György veresége;
- **16-án** (1054) következett be a nyugati és a keleti egyház elszakadása;
- **17-én** (1925) született Nagy László költő;
- **19-én** (1951) hunyt el Makkai Sándor;
- **20-a** Illés napja: ezen a napon, illetve e nap tájékán gyakoriak a viharok, ezért régen e napon munkatiltalom volt, mert úgy hitték, hogy aki kint dolgozik a mezőn, abba beleszaphat a villám, a termést pedig jég veri el;

• **21-én** (1899) született Ernest Hemingway irodalmi Nobel-díjas amerikai regényíró, novellista, újságíró. Az elveszett nemzedék jeles tagja;

• **22-én** (1456) Nándorfehérvárnál Hunyadi keresztesei diadalt arattak II. Mohamed fölött;

• **Mária Magdolna napja;**

• **23-a** (1849) – Bem József altábornagy moldvai betörése;

• **25-e** Jakab napja: ő volt az első vértanúhalált szenvedett apostol. A búcsújárók, utasemberek, hajósok védőszentje. Jakab-napra kellett learatni a zabot, mert úgy tartották, amit kint hagynak, az elvész;

• **26-án** (1856) született George B. Shaw író drámaíró. Munkásságáért 1925-ben irodalmi Nobel-díjjal tüntették ki. William Shakespeare után az ő műveit játsszák leggyakrabban az angol nyelvű színházakban;

• **Anna napja.** Szűz Mária édesanyjának ünnepe, aki a gazdasszonyok, a bányászok, a szabók, valamint a járványos betegségben szenvedők, haldoklók egyik pártfogója;

• **27-e** (1552) – Temesvárt elfoglalták a törökök;

• **28-a** (1849) – a nemzetiségi és a zsidók egyenjogúságáról szóló törvények elfogadása;

• **28-án** (1812) született Kriza János néprajzkutató, költő, műfordító, unitárius püspök, a Magyar Tudományos Akadémia tagja;

• **29-én** (1759) halt meg Árva Bethlen Kata;

• **30-án** (1868) halt meg Tompa Mihály;

• **31-én** (1912) született Fuhrmann Károly kolozsvári ötvösművész;

• **31-én** (1886) hunyt el Liszt Ferenc;

• **31-e** (1849) – a segesvár-fehéregyházi csata napja.

SZERK.

Százötven éve született Kacsóh Pongrác

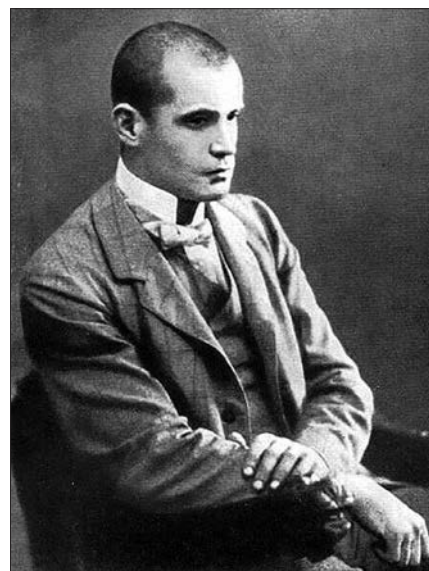
A matematikatanár, akinek a János vitézt köszönhetjük

„*Én, a pásztorok királya legeltetem nyájam./ Nem törődök az idővel, a szívemben nyár van./ Szerelemnek forró nyara égeti a lelkem,/ amióta azt a kislányt egyszer megöleltem./ Be-bejárok a faluba édes Iluskámhoz./ Az én nevem, az én nevem Kukoricza János!*”

A matematikát és fizikát imádó zenekritikus olyan operettet alkotott, melyet a mai napig hatalmas sikerrel játszanak. Százötven éve született Kacsóh Pongrác, a János vitéz zeneszerzője.

Dr. Marossélyei Kacsóh Pongrác (Budapest, 1873. december 15. – Budapest, 1923. december 16.) zeneszerző, zenepedagógus, főreáliskolai igazgató, tanár. Marossélyei Kacsóh Lajos (1849–1911) MÁV-felügyelő és a gyermekószentmiklósi Lukács Róza gyermekeként született. Apai nagyszülei marossélyei Kacsóh Lajos (1812–1877), a kisbajomi református egyetemen lelkésze, a dunántúli református egyházkerület főjegyzője és nagygyimóthi Nyikos Katalin (1819–1899) voltak. Az anyai nagyszülei a gyergyószentmiklósi Lukács Márton (1813–1880) csorvási postamester és Paraszka Anna (1811–1900) csorvási postamester asszony voltak.

Kacsóh Pongrác Budapesten született, de apját, a Magyar Államvasutak főtisztviselőjét Kolozsvárra helyezték, így egyetemi tanulmányai befejezéséig élete az erdélyi városban zajlott. Középiskolai tanulmányaival párhuzamosan a kolozsvári konzervatóriumban zongorázni és fuvolázni tanult, zeneelméletre Farkas Ödön zeneszerző, a konzervatórium igazgatója oktatta. Szervezőképessége már ekkor megmutatkozott: iskolájában, a református líceumban a diákokból zenekart szervezett, azt több alkalommal maga vezényelte.

Kacsóh Pongrác

A középiskola elvégzése után a tanári pályát választotta: a kolozsvári egyetemen a bölcsészeti fakultás hallgatója lett matematika és fizika szakon. A bölcsészdoktori oklevelet a természettudományi szakon summa cum laude minősítéssel 1896. június 13-án szerezte meg.

Egy évvel később kapta meg tanári oklevelét, ennek birtokában kezdte meg a munkát 1898-ban Budapesten, a VIII. kerületi állami főgimnáziumban. Ezzel párhuzamosan zeneszerzési tanulmányokat folytatott Herzfeld Viktor zeneakadémiai tanárnál. Első dalai népies hangvételűek voltak.

Egy évvel később kapta meg tanári oklevelét, ennek birtokában kezdte meg a munkát 1898-ban Budapesten, a VIII. kerületi állami főgimnáziumban. Ezzel párhuzamosan zeneszerzési tanulmányokat folytatott Herzfeld Viktor zeneakadémiai tanárnál. Első dalai népies hangvételűek voltak.

→

A matematika mellett zene-tanításba kezdett a Málnai-féle leánynevelő intézetben, egy itteni előadás, a növendékeknek írt Csipkerózsza keltette fel Bakonyi Károly érdeklődését, aki bemutatta Kacsóht Beöthy László színgazgatónak. Ebből a találkozásból született a János vitéz. A szerzők közül ne hagyjuk ki Heltai Jenőt sem, aki a dalszövegeket jegyezte. Kacsóh a munkát öt hónap alatt végezte el, a Király Színház bemutatója 1904. november 18-án színháztörténeti jelentőségűvé vált.

A bemutató bővelkedett a különös eseményekben. Az ellenzéki Zichy Jenő gróf például egy parlamenti szék letört lábával érkezett a Király Színházba, ugyanis aznap bukott meg a Tisza-kormány. Köztudott ma már, hogy Fedák Sári játszotta az ősbemutatón Jancsi szerepét, gatyában, cifraszűrben, karikás ostorral a kezében. Érdekes módon a zeneszerző csupán a *János vitéz* sikere után kezdett igazán elmélyedni a zeneművészet titkaiban. Kevés autodidakta írt valaha ekkora hatású művet, mint a Kolozsvárról induló Kacsóh Pongrác.

A tanítás mellett tudományos cikkeket is írt. Szerkesztette a *Zenevilág* című folyóiratot, ebben jelent meg a dolgozata, amelyben az elsők között vette észre Bartók Béla tehetségét. 1909-ben megjelent *A zenei fejlődés története* című műve, esztétikai és kritikai dolgozatait szakfolyóiratok publikálták. Színpadi kísérőzenét is szerzett: *A harang* című legendájához, valamint Molnár Ferenc két darabja, a *Fehér felhő* és a *Liliom* ősbemutatóihoz, Maeterlinck *A kék madár* című darabjához. További daljátékai (*Csipkerózsza* – 1906, *Rákóczi* – 1906, *Mary-Anne* – 1908, *Dorottya* – posztumusz bemutatott 1929-ben) meg sem közelítették a János vitéz sikerét.

Miniszteri rendeletre 1909-ben a kecskeméti reáliskola igazgatója lett. Élénken bekapcsolódott a város zenei életébe: zenetörténeti felolvasásokat tartott, műkedvelő zenészekből *Úri banda* néven zenekart szervezett.

Két évvel később újra Budapestre találjuk, immár zeneügyi szakelőadóként. Tervet dolgozott ki arra, hogy a fővárosi iskolákban rendszeres legyen az énekkoktatás,

szervezte az alsófokú kerületi zene-tanfolyamokat, majd a közép- és felsőfokú tagozatok felállításával teljesen kiépítette a főváros iskoláiban a zeneoktatást, a középiskolai énektanárok képesítő tanfolyamán oktatott, tan- és módszertani könyveket írt, valamint megszervezte a *Székesfővárosi Énekkart*. Kiváló szervezőképességét mutatja, hogy az *Országos Dalosszövetség* igazgatójának és az *Országos Zenészsövetség* elnökének is kinevezték.

A világháború kitörésekor mint tartalékos tiszt azonnal jelentkezett katonai szolgálatra. Ebben az időben katonadalokat írt. A háború és mindaz, ami utána következett, megviselte Kacsóh Pongrác szervezetét, különösen az idegrendszerét. 1923. december 16-án, egy nappal ötvenedik születésnapja után hunyt el. Temetésén tisztelői a sírt a *János vitéz* Kék tó...-jára utalva rózsákkal borították be.

Forrásanyag: Wikipédia, Arcanum, Papageno.hu, Nánó Csaba: Az operett matematikusa SZERK.

II. Rákóczi Ferenc és kora (6.)

Erdély fejedelme és Magyarország vezérlő fejedelme

A kezdeti sikerek után Rákóczi Ferenc figyelme Erdély felé fordult. 1703. november 29-én az erdélyiekhez szóló pátensében ösztönözte a Habsburg-ellenes mozgalmat.¹

Erdélyben ekkor még nemigen voltak hívei. Az erdélyi nemesek II. Apafi Mihály, illetve Thököly Imre személyében látták az erdélyi fejedelmet. 1704 tavaszán Rákóczi Thorockai Istvánt küldte Erdélybe, aki be is vonult hadaival Gyulafehérvárra. Közben Erdélyben is megerősödött a pártja. Előbb a székelyek, majd a vármegegyék követői hívták Rákóczit Erdélybe.²

Magyarországi sikerei és a széles társadalmi összefogás kedvező hangulatot teremtett a Gyulafehérvárra összehívott országgyűlésen. 1704. július 7-én a követek egyhangúlag Rákóczi Ferencet választották Erdély fejedelmévé. A Gubernium eltörlése után Erdély kormányzását az általa kinevezett Erdélyi Consiliumra bízta. Tagjai voltak: Teleki Mihály, Barcsai Mihály, Jósika Gábor, Sárosi István, Kolozsvári Márton és Bartha András titkár. A Consiliumot Rákóczi a rendek megkérdezése nélkül nevezte ki, ami kiváltotta az erdélyiek ellenérzését.³

Erdély fejedelmeként az elvben független állam élén már tárgyalásokat folytathatott a külföldi hatalmakkal.

Fejedelmi beiktatására, a közbejött események miatt, csak később kerülhetett sor.

II. Rákóczi Ferenc a kezdeti győzelmeket kihasználva tárgyalásokba kezdett a császár megbízottjaival. A Gyöngyös városban zajló tárgyalások egy 25 pontos lista körül zajlottak, amivel a fejedelem a magyar államiságot ért sérelmekre keresett megoldást. A tárgyalások elakadtak, mivel a császár nem ismerte el Rákóczi fejedelmi címét. A császári álláspont szerint a török kiűzése révén Erdély a Magyar Királyság része lett, tehát az erdélyi fejedelmi cím a magyar királyt illeti.⁴

I. Lipót halálával (1705. május 5.) jelentős fordulat következett be a Rákóczi Ferenc vezette szabadságharcban. I. Lipót utódja, I. József (1705-1711) békülékeny szándékkal fordult a magyarországi eseményekhez, de voltak olyan kérdések, amelyekben ő sem tudott engedni. Az eltérő álláspontok most is a király személye körül forogtak. Bercsényi Miklós álláspontja az volt, hogy I. József nem királya a magyaroknak. 1705. május 16-án Nyitráról írja Rákóczinak: „*ime interregnumot mutatott az Isten*”⁵.

1705. szeptember 12-én megnyílt a szécsényi országgyűlés (Konvent), amelyen az ország nagyjai (prímás, érsek, országbíró, bán) nem jelentek meg. Így diétát nem, de országos tanácskozást lehetett tartani. Bercsényi Miklós javaslatára – a lengyel példára hivatkozva – a rendek „*kölcsönös esküvel szövetkeznek, vezért választanak, és annak vezetése alatt állítják*

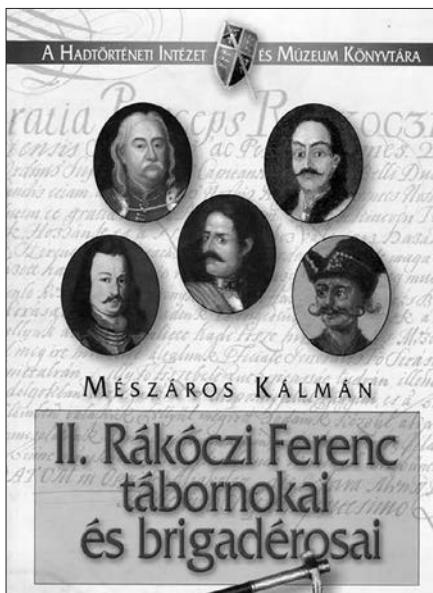
akarta foglalni az erdélyi fejedelmi széket.

Seregével Erdélybe indult, de 1705. november 11-én a zsibói szorosban Herbeville császári tábornok feltartóztatta. Az ütközet Rákóczi vereségével végződött, így a fejedelmi beiktatás elmaradt.

Az erdélyi fejedelmi szék elfoglalására 1707.

Gróf Bercsényi Miklós

április 5-én került sor Marosvásárhelyen. Rákóczi Ferenc *Emlékirtaiban* színes leírásban számolt be az eseményekről: „...a Postaréten emelvényt állítottak tehát több lépcső magasságban, nyílt mezőn, a vár előtt, amelyre első udvari papom oltárt emelt keresztel... Miután az emelvényhez értünk és leszálltunk a lóról, a főurak kísértek. Minden vallás püspökei és papjai sorba álltak, kivéve a katolikus püspököt, akit első udvari papom képviselt... ezek után (a kölcsönös üdvözlő beszédek után) az oltárhoz közeledtem, udvari papom elem tartotta az evangéliumot, a törvénykönyvben előírt esküformával együtt, amelyet hangosan

vissza a megsértett szabadságukat”⁶.

A gyűlésen Rákóczi Ferencet mint Erdély fejedelmét megválasztották a konföderáció élére „vezérlő fejedelem” címmel. Így megvalósult Erdély és a Magyar Királyság perszonáluniója.

Rákóczi még ebben az évben el

mondtam el. Éljenek. Jó ágyúlövésnyire levő csatarendben álló udvari hadaim sortüzet adtak. A menet megindult, a városban a kis katolikus kápolna előtt leszálltam, s ottan a plébános rákezde a Te Deumot.”⁷

Rákóczi innen gyalog ment át a Szabó Ferenc-palotába (ma is álló épület), ahol mint Erdély tényleges fejedelme fogadást adott. Ez volt az utolsó fejedelmi beiktatóünnepség Erdélyben.

(Folytatjuk)

KUN LÁSZLÓ ny. tanár

I. Lipót magyar király

¹ Erd. tört. II. 894.

² i.m. 899.

³ i.m. 900.

⁴ Gebei, i.m. 31.

⁵ i.m. 34.

⁶ i.m. 36.

⁷ Emlékirtatok

Kölcsey Ferenc élete (3.)

1815 – Huszonöt éves. Gazdálkodni kezd szatmár-csekei birtokán

Közösen gondozzák Tisza menti jószágait öccsével, Kölcsey Ádámmal. Élete unalmas. Más természetű ember, mint nemestársai; nem szeret mozogni, lovagolni, vadászni; kerüli a társaságot, bort, pipát. Olvasással és levelezéssel enyhíti a nappalok és éjjelek unalmát.

1817 – Bírálati a Tudományos Gyűjteményben

Ebben az évben huzamosabb időt tölt Pesten, s továbbra is a fővárosban maradna, ha adósságcsinálás nélkül pénzt tudna keríteni. Így visszavonul a csekei Kölcsey-kúriára. Szigorú bírálati miatt elveszti népszerűségét az írói körökben. Csak néhány régi barátja – Kazinczy Ferenc, Szemere Pál – nem szidalmazza a háta mögött. Csokonai Vitéz Mihály tisztelői különösen haragszhatnak rá. Pálóczi Horváth Ádám a Tudományos Gyűjtemény 1818. évfolyamában gúnyos hangú verses levelet tesz közzé azzal a tanulsággal, hogy Kölcsey bírálati nem hallatszik a mennyországba.

1823 – Harminchárom éves. Csekei magányában megírja Himnuszát

A halhatatlan költeménynek a szabadságharc korától kezdve számos verses fordítása jelenik meg idegen nyelveken, örményre és héberre is lefordítják. Erkel Ferenc 1844-ben megzenésíti, a fenséges dallamot ez év nyarán mutatják be először a pesti Nemzeti Színházban.

1826 – Az iliázi pör aktáinak megjelenése az Élet és Literatúra hasábjain

Ez az irodalmi civódás megzavarja baráti viszonyát Kazinczy Ferencsel. A csekei költő annak idején belekezdett az Iliász hexameteres fordításába, kéziratát Kazinczy Ferenc megküldte Vályi Nagy Ferencnek, s a sárospataki tanár átvett belőle egyes részeket a maga Iliász-átültetésébe. Kölcsey a «lopás» ügyében levelezést folytatott Kazinczyval; a széphalmi vezér bevallotta, hogy ő biztatta az azóta már elhunyt Nagy Ferencet a szóban forgó részek felhasználására. A tanítvány kíméletlen volt mesterével szemben, de a vitatkozáshoz csatolt végső során békülésre szólította fel Kazinczyt: «Fellobbanás a hiba, elcsendesülés a helyrehozás. Megbántott ő engem? Ím elégtételt vettem. Megbántottam én őtet? Bizonyosan elégtételt vett ő is. Kezemet

nyujtom az engesztelésre s literátori pályánk első bajnokáért kevesebbet tennem nem lehet». A plágiumpör huzavonóját Kazinczy megbocsátotta, de haláláig nem felelte.

1827 – Testvéröccse meghal, özvegyét és árváját magához veszi, csekei birtokát egyedül gondozza

Unokaöccse, Kölcsey Kálmán – szép reményű gyermek – nevelésére nagy gondot fordít; kevéssel halála előtt, szellemi örökségül, neki írja a Parainesist.

1829 – A Szatmár megyei tisztújítás alkalmával tiszteletbeli aljegyző lesz

Vármegyei pályája elég későn, 39 éves korában indul el. Addig nem forgolódott eleget nemestársai közt, szabadelvűbb gondolkodásáért gyanús volt sokak szemében. A békésebb embernek nem való a vármegyei élet. Villongások a konzervatívok és a liberálisok között, a gróf Károlyi család ujjhúzása a nemesség egy részével, hatalmas verekedések a nagykárolyi kormánypárti és ellenzéki összesereglegéseken; mindezek elviseléséhez erős politikai elszántság kell. Benn az üléstermekben higgadtabb az élet, de olykor itt is kitör az elvek és érdekek harca.

1830 – Negyvenéves

A Magyar Tudós Társaság igazgatótanácsa november 17-én Pozsonyban kinevezi az első akadémiai rendes tagokat. Ezek között van ő is. A nyelvtudományi osztály hat rendes tagja: Kisfaludy Károly és Vörösmarty Mihály a fővárosi, Kisfaludy Sándor, Kölcsey Ferenc, Pázmándi Horvát Endre és Guzmics Izidor a vidéki írók közül. Más osztályokba jutnak: Berzsenyi Dániel, Döbrentei Gábor, Kazinczy Ferenc, Kis János. Ebben az évben a Szatmár megyei nemesség előtt a nagykárolyi vármegyei házán nagy hatású beszédet mond a jobbagység nyomorúságos helyzetéről és a zsidó veszedelemről. A vármegye területén 5000 nemes család, 25.000 városi lakos és 130.000 paraszt él, az ország közterheinek legnagyobb részét a paraszt fizeti terményeinek eladásából és napszámomunkából.

(Folytatjuk)
Forrás: Arcanum

R ö v i d e n

SZISZ-horgászverseny

Május végén fantasztikus eseményen vettünk részt – írja Makkai Alpár. – Tudor Veronka helyi tanácsos kolléganőmmel ellátogattunk a Szászrégeni Ifjúsági Szervezet által rendezett horgászversenyre. A fiatalok nagyszerű munkát végeztek a szervezésben, és nagyon büszkéek vagyunk rájuk. Remek volt látni a tehetséges fiatal horgászokat, akik a tudásukat és szenvedélyüket mutatták meg a versenyen. Köszönjük a fiataloknak és mindenki másnak, aki részt vett az eseményen!

Párosan szép...

Szászrégenben vendégszerepelt a nyáradszeredai Bekecs Néptáncszínház. *Párosan szép...* című előadásuk válogatás az elmúlt évek legnépszerűbb koreográfiáiból; fennállásuk tizenötödik évfordulója alkalmából született.

Hazám felől, hazám felé

Június 2-án a Brassói Vándorszínház Szászrégenben is bemutatta *Hazám felől, hazám felé* című verses-zenei előadását. Az előadás kezdőpontja egy olyan országrész visszacsatolása, amit a II. világháborúban kaptunk vissza. A szavaló egy olyan katona, aki fél elhagyni az otthonát, félti az életét, egy átlagos fiatal. Pontosan lehet tudni, hogy háború van, nem csak diadalmas bevonulás lesz a sorsuk. A bevonuláskor megfogom a szerelem, ami házassággal, gyermekáldással végződik, de a század továbbmegy, el kell válniuk. Hősünk hadifogságba kerül, az asszonynak pedig a háború elől kell menekülnie a gyermekével. Fogságban és menekültként megmaradnak-e az ideáljai, megmaradnak-e magyarnak? Túlélheti-e az ember lelke a megpróbáltatásokat? Hogyan

lehet újrakezdeni az életet a megalázottságot és a hadifogságot követően? Nyújthatnak az elcsatolt részekben és a gúnyhatár magyar oldalán élők egymásnak valaha kezét, beszélhetnek-e az anyanyelvükön szabadon?

Gyermeknap

A Maros Megyei Tanfelügyelőség és a szászrégeni óvónők szervezésében remek hangulatú gyermeknapin partin vehettek részt a legkisebbek az Avântul sportpályán. Gratulálunk!

A négy kalandor

A Bölcs diákok multidiszciplináris vetélkedőn *A négy kalandor* csapat (Petru Maior Kollégium) megyei 1. helyezést ért el, és csak hajszálon múlt az országos döntőbe való bejutás. „Nagyon sokat tanultunk és dolgoztunk, jövőre folytatni szeretnénk” – vallják a fiatalok.

Vizsgálták a Malomárok „világát”

Dénes Anna, a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem Integratív Doktori Iskolájának diákja bevezette a diákokat a vízi gerinctelenek csodálatos világába. A vízben élő szervezetek jelzésértékkel bírnak. Az itt található fajok alapján következtetni lehet a víz minőségére. *A vízhez való hozzáférés népszerűsítése – Románia egyesült vízei* projekt célja, hogy természetbarát beavatkozásokkal alakítsa a Malomárok medrét, növelje az élőhelytípusok számát és a biodiverzitást.

A projektet az Ivan Patzaichin Mila 23 Egyesület futtatja, partnerségben az unDAverde Egyesülettel, a DALA Alapítvánnyal, a Mini Mass Egyesülettel, Active Citizens Fund forrásokból.

Megnyílt az új piaccsarnok

Megnyílt a vásárlóközönség előtt az új piaccsarnok. Nyitvatartási idő: hétfő–szombat 6.30–21.00, vasárnap 7.00–14.00 óra között.

Felújítják az Abafáji és az Akácos utat

Jó hírek. Megjárva a bürokrácia zezugos útvesztőit, végre elkezdhetik az Abafáji út felújítását. Első fázisban kicserélik a csatorna- és vízvezeték hálózatot, majd az úttest és a járdák kialakítására kerül sor. Közben leterítik az első aszfalréteget az Akácos úton.

Kihirdették az Év Gyerekkönyve díjasokat

Az Év Gyerekkönyve díjat 8. éve osztja ki a HUBBY – Magyar Gyerekkönyv Fórum különböző kategóriák-

ban. Ebben az évben három másik csapat mellé a szászrégeniek is bekerültek a diáksűrűbe. Mára hét könyvvel és hét könyvélménnyel vagyunk gazdagabbak.

A győztes könyv a 7-12.-es kategóriában Weber Anikó *A gondolatolvasó* című ifjúsági regénye. Ajánljuk figyelmetekbe, és nem csak ezt!

Szászrégenbe is betért a Petőfi-busz

Az utazókiállítás kiemelt célja, hogy minél részletesebben és élményszerűen mutassa be Petőfi Sándor életművét és életútját. A tárlat a haladás, sebesség, út, utazás fogalmaiból indul ki, és az aktuális kutatásokra alapozva, egyedi megközelítésből mutatja be Petőfi személyiségét, munkásságának ismert darabjait.

Petőfi Zenei Díj Szászrégenben

Öröm és hatalmas boldogság számunkra, hogy átvehettük a Petőfi Zenei Díj „Év dala” díjat – írja Szabó Előd közösségi oldalán. Húsz év kemény munkája, de megérte! Nem állunk meg, még nagyobb lendülettel folytatjuk a munkát. Ugyanakkor nagyon köszönjük Vizi Imre hatalmas, önzetlen munkáját!

Honlap

A Humana Regun Egyesületről és a Szászrégen és Vidéke lapról a következő weboldalon olvashatnak: EPA URL: <https://epa.oszk.hu/00700/00759KIADVANY> URL: https://humanaregun.hu/?page_id=276 Forrásanyag: *Régenvidék Magyar Közössége, Márk Endre, Makkai Alpár, Szabó Előd, Petru Maior Kollégium, Alexandru Ceușianu Általános Iskola, Szászrégen Polgármesteri Hivatala, Gál Előd, Fábrián András közösségi oldala.*

Összeállította: FAGY

Gézengúzok Diákszínpad

XI. SZÁSZRÉGENI DIÁKSZÍNJÁTSZÓ TALÁLKOZÓ

Az Eugen Nicoară Művelődési Ház és a Humana Regun Egyesület szervezésében június 9-én XI. alkalommal került sor a Gézengúzok Diákszínpad Szászrégeni Diákszínjátásó Találkozóra. A művelődési ház nagytermének színpadán fellépett a Csipetke csoport – a Petru Maior Kollégium IV. osztályos diákjai –, az Eugen Nicoară Művelődési Ház Csim-Bumm gyermekszínjátásó csoportja és a Népszínház Kemény János Társulata. A jelenlevők egy perc néma csenddel adóztak Tamás Ibolya emlékének, aki a Népszínház és a Csim-Bumm megálmodója és oktatója volt, valamint Dénes Magdolna tanárnő emlékének mindazért, amit a Rosszcsontok színjátásó csoportért és a szászrégeni magyar diákszínjátásásért tett. De nem feledték Fülöp Dant – Dănuț bácsit – sem, aki zenei tudásával nagyon sokszor besegített a csoportok előadásába.

A fellépőkről

A **Csipetkék** a Petru Maior Kollégium alsó tagozatának színjátásó csoportja, a tagok ötévente cserélődnek. Jelenleg a IV. B osztály diákjai alkotják. Idén első alkalommal vesznek részt színjátásó találkozóon. Tavaly a sepsiszentgyörgyi országos színjátásó találkozóon különdíjat kaptak, valamint két alakítási díjat is elhoztak.

Egyik kedvenc házi olvasmányukat mutatták be: *A Pál utcai fiúk* címűt. A darab tanítása: csapatszellem, kitartás az elvek mellett, az igaz barátság, a becsület fontossága, harc a győzelemért, áldozatvállalás a közös célért.

Csipetkék

Szereposztás: Nemeček Ernő – Tóth Káleb Attila, Boka János – Szabó Patrik. A Pál utcai fiúk csapata: Csónakos – Czine Krisztián Norbert, Geréb Dezső – Antal Erik Gyula, Kolnay Kázmér – Iorga Márk Béla, Weisz Ödön – Imre Balázs Máté, Barabás Rudolf – Ördög Natália Krisztina, Leszik Jakab – Varga Erwin László, Csele Oszkár – Dudás Ádám, Richter Richárd – Menyhárt Kristóf.

A vörösingések csapata: Áts Feri – Ilyés Anna, Nagy Pásztor – Fodor Szilveszter, Kis Pásztor – Baksai Hunor, Szebenics – Orosz Enikő, Wendauer – Aszalos Zsannet Mária, Dudits – Györfi Blanka Laura, Pavlovits – Ilyés Norbert Gellért, Janó, az ór: Bakó Tamás, Orvos: Kiss Orsolya Erzsébet, sűgő, rendező és a csoport vezetője: Kiss-Miki Melinda.

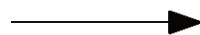
A **Csim-Bumm** csoport a jelenlegi felállásban bő egy éve működik a szászrégeni Eugen Nicoară művelődési ház keretében. A csoportnak tíz tagja van – nuladik osztályostól ötödikesig: Crisan Asztrid Jördensz, Varga Zalán, Ujlaki Hunor Oszkár, Molnár Csongor, Kiss Gergő, Orbán Tímea Krisztina, Varga Maya Krystál, Imre Balázs Máté, Antal Erik Gyula és Szabó Patrik.

Legyetek jók, ha tudtok című előadásukban volt ének, tánc, vers, nyelvtörő, bakik és sok vidámság, hiszen itt a nyári vakáció. Zenei összeállítás: Gécz Jancsi. Rendezte Fábián András csoportvezető.

A **Népszínház Kemény János Társulata** két jelenetet adott elő.

Csim-Bumm

Ha emlékezünk rá, 2011. január elseje nevezetes dátum volt. Ettől a naptól kezdődően lehetett kedvezményes honosítással igényelni a határon túli magyaroknak a magyar állampolgárságot.

Miért is jó magyar állampolgárnak lenni? Milyen gondok merültek fel az űrlapok kitöltésekor? Melyek azok a leggyakrabban feltett kérdések, amelyekkel a hivatalnokokhoz fordultak, akik természetesen a legnagyobb türelemmel és megértéssel kezeltek minden kérelmezőt. Ezekre próbál választ adni a *Magyar állampolgárság* című jelenetben Szatmári Vazul, Uleşan Andreeas Daniel, Sarmisag Evrem Antal, Csuka Robert és Mester Balázs. Rendezte Fábíán András, a csoport vezetője.

A második jelenet „komolyabb” volt. A fiatalok, a családok gondjairól, a mindennapi nehézségekről, a barátságról szólt. A *pad* című jelenetben fellépett Gergely Linda, Simon Szidónia, Pál Adrien, Sándor Kristóf és Dajbukát Udo Attila. Énekelt Kolcsár Beáta. Zenei összeállítás: Géczy Jancsi. Rendezte Fábíán András.

A rendezvény végén köszönetet mondtunk Mester Zsoltnak, aki a Csim-Bumm, majd a Népszínház Kemény János Társulatát erősítette, és számos versmondó

Népszínház – Kemény János Társulat

vetélkedő díjazottja volt. Ősszel visszavárunk!

A szervezők – az Eugen Nicoară Művelődési Ház és a Humana Regun Egyesület – nevében köszönetet mondtunk a csoporttagoknak és a felkészítő pedagógusoknak.

Köszönjük a házigazda, az Eugen Nicoară Művelődési Ház munkaközösségének – Géczy Jancsi és German Enea –, valamint a műsor vezetőjének, Sarmisag Andreának a hozzájárulását és Szabó Tímea segítségét.

Tartalmas, szép nyári vakációt kívánunk minden diáknak, pedagógusnak. Vigyázzatok egymásra!

FÁBÍÁN ANDRÁS GYÖRGY művelődési előadó

Versünnepe Seregszemle 2023 – Budapest

Április 6-án az Eugen Nicoară Művelődési Házban sor került az EDU Regun Egyesület és a Versünnepe Alapítvány szervezésében a *Verselj, AC!* versmondó versenyre, mellyel az Alexandru Ceuşianu Általános Iskola magyar tagozatos diákjai és pedagógusai a magyar költészet napjára emlékeztek. v

A rangos megmérettetés nyertese Mester Balázs lett, aki az Alexandru Ceuşianu iskolát és Szászrégent képviselte a nemzetközi seregszemlén, melyet június 17-én tartottak a Budapesti Operettszínház Kálmán Imre Teátrumában. Balázs *A legfontosabb küldetés* című, saját versével jelentkezett, és a zsűri különdíjában részesült.

Gratulálunk! Büszkék vagyunk rád, Balázs!

EDU Regun Egyesület

Felső-Maros menti néptáncfalalkozó Marosvécsen

Felső-Maros mente, Kemény-kastély, Wass Albert, helikoni írók – mindezek hallatán Marosvécsre gondolunk. Miért ne gondolnánk egy néptáncfalalkozó kapcsán is Marosvécsre?

A megnyitóra a marosvécsi műemlék templomban került sor, ahol Pataki Levente lelkipásztor fogadta a színesebbnél színesebb népviseletbe öltözött fiatal táncosokat. A rendezvény a kultúrotthon-

A templomban kezdtek

A találkozó célja a település és egymás megismerése. A zene, a ránk hagyott népi örökség összeköt. Célunk a község kulturális életében egy új színfoltot létrehozni. A néptáncpaletta rendkívül gazdag, változatos, sokszínű és kimeríthetetlen. Örömmel látjuk táncos lábú gyerekeinket egy nagy családdá összeforrva hétről hétre próbára járni, és már elmondhatjuk, hogy fesztiválokon is részt vesznek.

Pünkösöd szombatján Marosvécsen másodjára került sor a Felső-Maros menti néptáncfalalkozóra. Részt vettek rajta a helyi csoportok, valamint a Báborka néptánc csoport Marosfelfaluból, a Bokréta Körtvélyfájáról, az Árvácska csoport Erdőcsinádról, a Curgó Magyarórol, a székelykáli néptánc csoport.

ban folytatódott, ahol Ördög Ferenc polgármester beszéde után a csoportok mezőségi, nyárádmenti, széki, kölpényi, vajdaszentiványi, küüllőmenti, magyarói táncokat mutattak be. Az est táncházzal fejeződött be. A jó hangulatot Györgyi Tamás és bandája biztosította.

Kívánjuk, hogy a hagyományörzés lángja mindannyiunk szívében ott égjen, és a pünkösöd lángja növelje benne a hitet és a szeretetet.

TOTH PÁL MELINDA, GORBAI MÁRIA MELINDA
csoportvezetők,
FAZAKAS JÁNOS táncoktató

Nyílnak a rózsák

Kürtöl a nap, dobol a szél,
– nyílnak a rózsák a kertben.
Mind csodaszépek, mind csodaszépek.

Erre ébred fel a világ,
s nagyra nyílnak az éji szemek,
s nagyra nyílnak a lelkek
dohlevegőjű ablakai.

Pajtás, ma hagyd mind, ami gond,
hagyd, ami kínoz, mi szürke, sivár
– nézd, nyílik a rózsa a kertben,
s oly gyönyörű, oly gyönyörű.

Hidd, mégis, mégis szép ez az élet.
Élni, dalolni, nevetni tanulj,
nézd, lángol a rózsa a kertben
– hát fel a fejjel, jó öregem!

KAJCSA JENŐ

Konfirmandusok a Radnótfáji Református Egyházközségben

A nagy konfirmandusok és a presbitérium – Fotó: Balázs Csongor

A kis konfirmandusok

Érik a búza

Rajtunk a hőség vasfedele,
érik, aranylik a búza,
drótszárazan sír a kalász,
esőért sikolt az égbe.

Eső kell, eső kell, eső, eső!
Gyökérmélyre futó, locsogó,
hadd igya, hadd öntse magába,
hadd oltsa égő szomját a föld.

Ó gyere, gyere, gyere már, te áldott,
te vetésérlelő drága eső,
hulljál, hulljál, zuhogjál pergő
frissen,
csitritüzesen dalolj, táncolj, vi-
háncolj,
ezüstlő cseppjeiddel csókold erőre
a csontig kiszáradt, elalélt határt.

Csak a jégeső – ó csak az ne zúgjon,
vadbarbár fickó az, gépfegyveres,
agyonzúzná mind-mind a vetést.

Istenünk, Atyánk, kérve kérünk,
őrizd meg, véd meg és áldd meg
a napként aranyló, gyönyörű
búzamezőt.

KAJCSA JENŐ

Tizenegy fehér tündérrózsa

Beszélgetés Csősz Irma nemzetes asszonnyal

– Kezdjük a beszélgetést azzal, hogy 2019-ben nemzetes asszonnyá avatták. Mikor és hol volt az avatóünnepség?

– 2019. április 27-én, Kézdivásárhelyen, amikor 30 új taggal bővítették soraikat az erdélyi vitézek.

– Mit kell tudnunk a vitézi rendről?

– A rend létrehozásának gondolata az ezeréves történelmi múlt alapján épült, gyökerei visszanyúlnak nemzeti fejlődésünk legrégebbi korszakaiba. A vitézi tetteket Magyarország királyai Szent István óta nemességgel és földbirtokkal jutalmazták. II. Endre megkezdte a kisbirtokos vitézi osztály kialakítását, II. Béla tovább erősítette a rendet, vitézi rangra emelve a jó hazafiakat. Az 1920-ban létrehozott vitézi rendet a II. világháború utáni kommunista rendszerben betiltották. 1962-ben alakult újra, amikor felvették a nemzetközi lovagrendek sorába. A rend vezetője a főkapitány. Olyan személyeket vesznek fel soraikba, akik példaképek a nemzet életében, a hagyományok életetésében.

– Meséljen a gyermekéveiről!

– 1936. január 2-án születtem Marosjárában, a szülők beleegyezése nélkül írták be az Irina nevet az anyakönyvbe. Négyéves voltam, amikor bejött a magyar hadsereg, és nyolcéves, amikor jöttek az oroszok. Öten voltunk testvérek: Béla, Lajos, Domokos, Géza és én. Az otthon kijárt négy osztály után beírtak a marosvásárhelyi református leánygimnáziumba, ahol latint és franciát tanultam, zeneórán pedig megtanultuk az összes zsoltárt. Híres református leányinternátusban laktam, a Bethlen Katában, ahol jobban vigyáztak ránk, mint otthon. És ekkor jött a tanügyi reform (1948 – szerk. megj.), amely betiltott minden egyházi képzést. Államosították az iskolákat. Haza kellett mennem az akkor beindult I-VII. osztályos falusi iskolába. A hatodikot a körtefáji iskolában kezdtem, mert Járában nem volt felső tagozat. Az első évharmad végén megszűnt a felső tagozat. Így maradtam a 6. osztály befejezése nélkül, 1949 őszén mégis felvettek a 7. osztályba Sáromberkén, ahol a volt Teleki-kastélyban beindult az V-VII. osztály. A kastély alagsorában internátust nyitottak, s a

kertbe, az évszázados tölgyek alá jártunk ki mosakodni; szalmazsákot vittünk, azon aludtunk. Bár a fűtést nem oldották meg, átvészeltük a telet, befejeztem a 7. osztályt, és ezzel lezárult a gyermekkorom...

– Hová felvételizett?

– 1950-ben felvételiztem a szászrégeni Magyar Pedagógiai Iskolába, amelyet 1948-ban Marosvásárhelyről odaköltöztettek. Városról csak munkásszülők gyerekei,

faluról pedig a kollektivisták gyermekei jelentkezettek. Jó eredménnyel jutottam be, és édesapám is épp akkor írta alá a belépési nyilatkozatot a kollektívbe. Régenben a bíróság épületében működött a tanítóképző, nem volt bentlakás; én a kultúrház karzatára költöztem a szalmazsákkal, sok falusi lánnyal egyetemben. A hatalom nem is akarta, hogy hosszú távra berendezkedjünk, mert nem volt szükség magyar tanítókra. 1953-ban, amikor negyedéves voltam, szólt az igazgató, hogy tovább már nem tanulhatok a képzőben, mert „osztályidegen” vagyok, de ha kihúzzák a szüleimet a kuláklislistáról, visszamehetek. Akkor vették el a házunkat is: orvosi lakás és orvosi rendelő lett. Nekünk maradt a nyári konyha és

Fotó: Nagy Tibor a téli konyha, de az orvosné is

ott főzött. Annyit mondhatok, hogy békességben „megtértek” a fazakak egymás mellett. Három év múlva, 1956 őszén, amikor megszabadultunk a „kulákságtól”, vissza akartam menni a képzőbe, de már nem volt hova, mert közben megszűnt. A negyedévet végül Székelyudvarhelyen végeztem el 1957-ben, ott szereztem tanítói oklevelet. Kemény munka volt, sokat kellett bepótolni.

– Hova kapta a kinevezést?

– Mezőfelébe, az I-VII. osztályos általános iskolába, ahol kevés gyerek volt. A felső tagozaton tanítottam magyar nyelvet és zenét. Fialat kollégám, a 18 éves Csősz Ferenc testnevelést és orosz.

– Milyen emlékei vannak Mezőfeléről?

– Mezőfele a Mezőség kapuja. Feltúrva az utcák, akkor vezették a gázt. A tanárok feladata volt foglalkozni

— az analfabétákkal, szervezni a kollektív gazdaságot, kultúrtevékenységet kellett kifejteni. Egy szegény családnál laktam, ahol fizettem a házbért és a kosztot. Ugyanúgy a kollégám is, aki mindig éhes volt. Én tudtam főzni, s azt beszéltek, hogy mi lenne, ha összeházasodnánk? De nem lehetett, mert Csósz Ferenc csak 18 éves volt. Végül 1958. augusztus 23-án esküdtünk. A férjem rétyi volt, igazi székely. Menyasszonyi csokornak a rétyiek 11 darab tündérrózsát hoztak a Rétyi Nyírből. Az '58-'59-es tanévet házasságként kezdtük. A mezőfelei parókia szomszédságában laktunk, ahová gyakran mentünk be esténként a hátsó kiskapun – biza nem nézték jó szemmel a vezetőket, ha valaki pappal barátkozik! –, hogy megtanuljunk az írásos varrását Nagy Ödön tiszteletestől. Akkor ismerkedtem meg a lelkész testvérével, Nagy Olga írónővel, meseesztétával, aki gyakran jött le Kolozsvárról, és több időt töltött a faluban.

– *Meddig voltak Mezőfelében?*

– 1964-ig, amikor a Maros mente és a Nyárad mente közé szorult kicsi katolikus-unitárius faluba, Iszlóba kaptunk kinevezést. Ekkor szűnt meg a felső tagozat Mezőfelében. Iszlóban a férjem volt az igazgató, és én továbbra is magyart és zenét tanítottam. Villany, telefon nem volt, a főút feldúlva, aszfaltoztak. Kevés gyermek volt, pedig ide jártak az ehediek is. Ápoltuk a falu régi hagyományait, pl. az öregek táncát. Minden ősszel szüreti bált szerveztünk, dalcsoportunk volt, betanítottuk *A néma leventét*. Ősszel, mezőgazdasági gyakorlaton a nagyernyei kollektív gazdaságban szedtük a kukoricát. Annyi pénzt összegyűjtöttünk, hogy minden évben országos kirándulást szerveztünk, egy 50 férőhelyes busszal bejártuk az egész Székelyföldet, a csángó vidéket, eljutottunk a Fekete-tengerig is. 1967-ben kidőlt az iskola egyik fala. Nem volt több nyári kirándulás. Egy nyáron át kalákában bontottuk a régi iskolát, három évig építettük – szintén kalákában – az új iskolát. Harmonikát vetünk, hogy Csósz igazgató bácsi minden szombaton este muzsikáljon kalákatáncot. A lejtős udvarból földgyaluvál és kalákásokkal sportpályát építettünk. Körbeültettük hársfákkal.

1970-ben autót vettünk. Ahányszor mentünk haza Rétyre, mindig megálltunk Farkaslakán. Egyik nyáron a két Szervátiusz épp faragta a Tamási- emlékművet. Iszlói szilvapálinkával, kaláccsal kínáltuk meg őket. Bementünk Tamási Gáspár bácsihoz, akinek épp akkor jelent meg a *Vadon nőtt gyöngyvirág* című könyve. Meghívtuk Iszlóba egy író-olvasó találkozóra. Az iskolában a megengedett köszönési mód az Előre a szocialista faluért! volt. Igazi ünnep volt, mikor megérkezett hozzánk a kedves, kicsi öreg. Belépett a zsúfolásig telt terembe, és így köszönt: Dicsértessék az Úr Jézus Krisztus!

– *Hogy kerültek Disznajóra?*

– 1975-ben, amikor Iszlóban is megszűnt a felső tagozat, tovább kellett állnunk. Így kaptuk meg a disznajói tanítói katedrát, én az óvodához kerültem. Már az elején észrevettem, hogy a falu különösen sok régi dallamot megőrzött. Csodálkoztam, hogy itt mindenki énekel, és főleg olyan dalokat, amelyeket addig nem hallottam. Azt is elárulták, hogy létezik a falu nótája, amely – ezt már a zenetudósok mondták – azonos egy csuvas dallammal. Úgy látszik, hogy ezt keletről hozták magukkal őseink. Sehol máshol nem ismerik, csak itt: Magyarón és Holtmaroson. 700 dalt írtam össze, amiből később 100 megjelent a *Megáradt a Maros* című disznajói daloskönyvben.

– *Honnan a zene iránti vonzalom?*

– Az ének, a zene egész életemben fontos volt. Édesapám kántor volt, de otthon is gyakran odaült a harmóniumhoz; mi körbeálltuk és énekeltünk. Munkánkban is mindig az ének, a zene volt az első helyen: öregek tánca, dalcsoport, fonójelenet, sorozás, A halálra táncoltatott lány, Hány János – minden műsorunk csupa zene volt.

– *Mikor kezdték el a gyerekek zenei oktatását?*

– Már az óvodában. Megismertettem velük a magyar gyermekdalkincs nagy részét, mellette sok népdalt tanítottam. A tanítás egyben művészet is, mellyel a mester beírja a gyermekek lelkébe azt, ami az ő szívében van. Így terjed lélektől lélekeig a letörhetetlen életöröm, az életerő, amely megmaradásunk biztosítéka. Most is ez kell továbbmozdítsa az apadó közösségek összetartását, hogy megmaradjanak. Erdélyi sorsunkat mi magunk kell egyengessük.

– *Hogy kerültek külföldre 1989 után?*

– Nagyon szeretek festeni. A konyhám falát a figurás rongyszőnyegek mellett (melyeket saját szövőszékemen szövök) saját festményeim díszítik. Az óvodásaimmal is megszerettetem a festést, 1979–1989 között közel fél-száz óvodásom rajza jelent meg a gyermeklapokban. Az óvodában állandó rajzkiállításunk volt. Fodor Sándor író, a Napsugár szerkesztője biztatására tovább is együtt festettünk 18-20 fiatallal. Egyik kiállításunkat meglátta Bandi Dezső, és meghívott minket a szovátai festőtáborba. 1993-ban Makkai Lilla kisoroszi református lelkész, Makkai Sándor egykori erdélyi református püspökünk unokája tehetséges fiatalokat toborzott az általa létrehozott Protestáns Ifjúsági Művészeti Misszióba. Minket is felfedezett, s így 1993 nyarán két hetet töltöttünk a Szentendrei-szigeten, ahol nemcsak festettünk, hanem végig énekeltünk. Betanultuk Tolcsvay Béla *Napfény fia* című zenés darabját, melyet 18 disznajói fiatal adott elő többször, s a magyar tévé is bemutatta. A következő nyáron házigazdánk, Illés Lajos *Cantus Hungaricus* című zeneművét tanultuk be, mellyel 1995–1996-ban végigszerepeltük a Felvidéket, majd itthon

szilágysági körúton és nagyobb erdélyi településeken adtuk elő. A legbüszkébb a Marosvásárhelyi Nemzeti Színházban tartott előadásunkra vagyok, ahol Fodor Imre polgármestertől virágkosarat kaptam.

– *Kik segítették a magyar kultúra ápolásában és továbbadásában?*

– Leghűségesebb társam, akivel 32 évet dolgoztam, Csósz Ferenc volt. Úgy éreztük, hogy együtt hegyeket tudunk elmozdítani. Az ő munkássága a magyar forradalomtól (1956) a román forradalomig (1989) tartott. Korán mellém szegődött; olyan belső tűz hajtotta, hogy két életre is elég lett volna az a munka, alkotás, megvalósítás, amit összehozott. Ötvenévesen, ereje teljében távozott 1990. március 5-én. Búcsúszöveget Fodor Sándor írt, aki a Keresztyén Szóban *Csósz Ferenc tanító úr fejfájára* címmel egy megható, szívből jövő nekrológot hagyott az utókornak. Magyarországi orvosa, aki megoperálta, a következő szöveget írta egy emléklapra: „Aki téged mindenestől teremtett, mindenestől visszakovetel magának”. A sírnál K. Kiss Ferenc, a Mezőség apostola mondott búcsúbeszédet. Társam halála után a felnövő tanítványaink immár kollégákként álltak mellém: Nagy Enikő tanárnő, Vita Pirocska tanítónő, Vita Melinda óvónő és még számos tehetséges fiatal, akik tevékenyek, megbecsülést és hűséget kapok tőlük. Minden évben megszervezik a betlehemes játékot és húsvétkor tojásfát állítanak a falu központjában. Az asszonyok nőszervezetbe tömörültek, ők rendezték be a falumúzeumot meg a Csósz Ferenc-emlékszobát, szervezik az ünnepélyeket, évfordulókat. A múlt feltárásában nagy segítségemre volt Zsigmond Janika Jánosné, aki segített az óvodatörténet elkészítésében, a régi dalok felkutatásában, a hiteles falukép megalkotásában. Itt született 1935-ben, az '50-es években itt volt óvónő, 2023-ban hunyt el.

– *Az erdőszentgyörgyi Rhédey-kastélyban az angol királyi ág erdélyi gyökereiről tartott előadást. Meglepett, hogy Károly király legrégebbi ősei anyai ágon nem Erdőszentgyörgyről, hanem Disznajóról származnak.*

– A disznajói Bornemissza Judit az özanyjuk az erdélyi Rhédeyeknek, Erdőszentgyörgyre ment férjhez Kornis Ferenchez. Lányuk, Kornis Margit 1627-ben Rhédey János felesége lett. A Kornis-kúriát 1628-ban Bethlen Gábor fejedelem nekik ajándékozta a többi Kornis-birtokkal együtt. Rhédey János és Kornis Margit az őse az összes erdélyi Rhédeynek. Rhédey László és Thoroczka Mária Disznajón éltek, a templom alatti kriptába temetkeztek. Ők voltak Rhédey Claudia dédszülei. Rhédey Claudia unokája pedig V. György angol király felesége lett, Erzsébet királynő nagyanyja. Claudia első unokatestvér volt a mi Lajos gróffunkkal, a Fráter testvérek nagypapjával és az összes disznajói Rhédey őseivel.

Így a Buckingham-palotából Disznajóra is nyúlik egy gyöngye aranszál...

– *Ön kire büszke, akivel találkozott élete folyamán?*

– Fodor Sándorra, akinek biztatására több gyermekrajzot és festményt küldtem be a Napsugárnak. 1981. március 16-án ellátogatott hozzánk is; szép műsorral köszöntöttük, bemutattuk a Csipike egy részletét. Az óvoda falát nagy méretű Csipike- és Tiptupa-képekkel díszítettem ki. Már közel volt a névnapja, s egy írásos kézimunkát ajándékoztam neki. A falvédőre ezt hímeztem: Süss ránk fényesen szép NAPSUGÁR. Ahányszor vetítik a tévében a *Haza a magasban* műsorban a Fodor Sándorról készült filmet, mindig ott látom a falon a disznajói feliratos falvédőt. Másik híres személy Tolcsvay Béla, aki végig velünk volt a kisoroszi táborban, énekelt, gitározott, megtanította testvére, Tolcsvay László *Talpra magyar* című alkotását, Petőfi megzenésített versét. Mi is megtanítottuk Tolcsvayt a disznajói Nagy énekre. Utolsó este mind a 100 sorát elénekeltek. Egy másik nagy tehetség Illés Lajos volt, akivel együtt énekelünk a templomban, mert ő volt a kántor, Makkai Lilla férje. Ismertem még Bandi Dezsőt, aki gyakran járt hozzánk, Bartis Ferencet, Székely Jánost, Király Lászlót, Tolvaly Ferencet. Mindannyiukhoz köt valamilyen emlék...

– *Kérem, sorolja fel könyvei címét és megjelenésük évét!*

– *Néphagyományok Disznajón* [monográfia] (1998); *Disznajói Rhédeyek és Fráterek nyomában* (2000); *Akinek kívül is vert a szíve. Csósz Ferenc emlékezete* (2003, első és második kiadás); *Megáradt a Maros. Disznajói daloskönyv* (2008); *Néphagyományok Disznajón* (2019); *Fráter Lóránd, a nótás kapitány* (2023). Utóbbi a napokban jön ki a Kreatív Kiadó gondozásában, még én sem láttam. Ezenkívül gyűjteményes kiadványokban is megjelent néhány írásom: *Körbe körém, gyermekek* (1993); *Dolgozz, Macska!* (népmese nyomán írta Csósz Irma); *Mazsarszka Zsenscsiná. Aranypálca. Humoros rövidpróza-gyűjtemény, válogatta Bölöni Domokos* (2021).

– *Milyen díjat, elismerést kapott?*

– Vámszer Géza-díjat 1994-ben, az EMKE-től. A 100. trianoni évforduló emlékére 2018. június 10-én kitiöntettek a disznajói kultúrotthonban Csép Éva Andrea, a megyei nőszervezet elnöke kezdeményezésére. 1996–98 között többször nyertem díjat a budapesti Néprajzi Múzeum által meghirdetett országos néprajzi és nyelvjárási gyűjtőpályázaton. *Írásbeliség Disznajón* című néprajzi dolgozatommal első díjat és pénzjutalmat nyertem, 1991-ben a szentiványi Gyöngykoszorú találkozón a legszebb népviseleti ruhámért Kallós Zoltántól egy lemezt kaptam.

SZÉKELY FERENC – Népiújság, 2023.05.19.

Egy letűnt kor anekdotái (5.)

„Gyere velem akáclobos falumba”

Ez a nóta a múlt század legelején bizonyára ott lett volna minden valamirevaló slágerlistán, ha akkoriban egyáltalán létezett volna ilyesmi. A dal igazi szerzői azonban csak két év múlva lettek ismertek, ugyanis 1904-ben a Zenevilág 37. számában jelent meg a hivatalos tájékoztatás: „Klöckner Ede zeneműkiadó jóhiszeműen megjelentette a *Gyere velem akáclobos falumba* című dalt, amelyről kiderült, hogy nem az szerzte, akinek a nevét a kottára nyomtatták. A valódi szerzők: Balázs Árpád, Szilágy megyei árvaszéki ülnök és Fényes Loránd honvéd főhadnagy.” Ez nagy elégtétel volt, ugyanis akkoriban a magyar nóta szép pénzt hozott a konyhára, hiszen országszerte gyorsan elterjedt, és több száz kávéházban hangzott fel esténként. Nem csoda, hogy az igazi szerzők perre vitték a dolgot, ami aztán egyezséggel ért véget. Klöckner pedig bevonta az eladott példányokat, és kárpótolta Balázst és Fényest. (Különb Fényes a szöveget 1902. március 25-én hirtelen jókedvében írta egy zilahi hangulatos házi mulatságon.) Az első nóta körül támadt bonyodalom haszonnal is járt, ugyanis ettől kezdve a kevésbé ismert Fényes Lorándot – aki különben Fényes Szabolcs édesapja volt – rengetegen keresték meg, hogy írjon a nótajukhoz verset. Így aztán hamarosan a legnevesebbeknek „szállított”, többek közt Fráter Lorándnak, Bura Károlynak, Várady Aladárnak.

Fényes Loránd írása

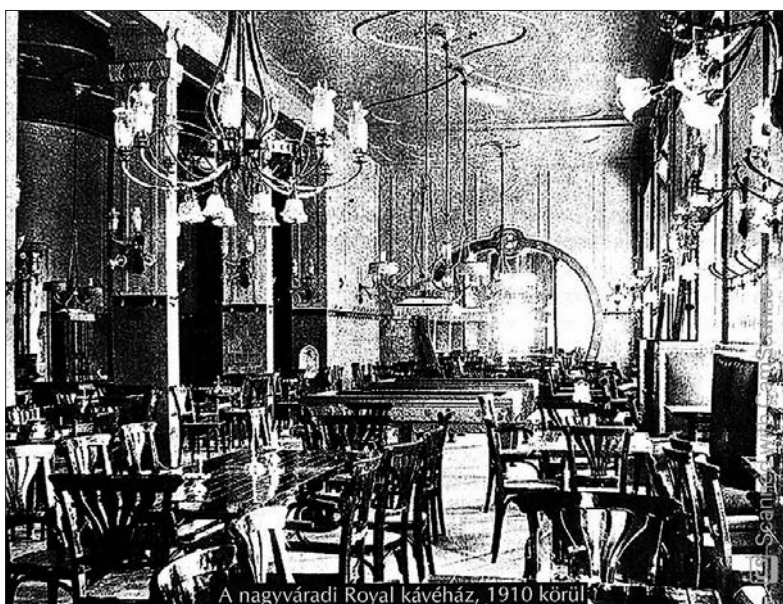
„Adyt – mesélte Fényes Loránd – a komolyzene kevésbé érdekelte, bár mindig velünk volt, amikor a Wesselényi Kollégium önképzőkörének szimfonikus zenekarával próbáltunk és szerepeltünk. Én voltam az első hegedűs. Haydn-, Mozart-, Beethoven-koncerteken játszottunk, a karmesterünk Balázs Árpád volt. Ő Kolozsvárról érkezett, előbb a megyeház ifjú titkárának, de komolyan vette a zenét, sokszor beült akár a kvartetünkbe is. Ady csak hallgatott, hallgatott bennünket, és a végén mindig az volt a refrén: most már gyűjtsatok rá valamilyen rendes muzsikára! Az ő unszolására lett Balázs nótaszerző.”

Itt történt, hogy Fényes Szabolcs édesapja, a helyi honvéd huszárszászlóalj fiatal hadnagya rögtönzött egy dalszöveget. Ady annyira beleszeretett a „Gyere velem akáclobos falumba” kezdetű dalába, hogy legszívesebben a magáénak vallotta volna. Így született aztán a *Két babonás szép szemednek, az Egy csomóba szedtem sok-sok halványsárga rózsát, Nem kell nékem a napsugár vagy a De szeretném, ha a lelkem virágba borulna* és sok más, azóta is közkedvelt dallam.

Zrínyi és a statiszták

Mikor történt – senki sem tudja. De nincs színház Magyarországon, ahol ne emlegetnék az esetet. Bizonyos, hogy vidéken történt, egy dali társulatnál (szerk. megj.: dali társulatoknak hívták azokat a pár, nem hivatásos színészből álló kis együtteseket, melyek faluról falura jártak, és a maguk készítette díszletek közt adták elő a hajdan népszerű darabokat) a *Zrínyi imája* című darab előadásán.

A direktornak nem volt elég statisztája, a drámában pedig sok katona szerepelt, így aztán a helybéli ka-

A nagyváradi Royal kávéház, 1910 körül

tonaság újoncai pótolták Zrínyi Miklós seregét. Egy ideig zajlott is minden rendben, a katonák jól domborították néma szerepüket. De az alakulatot hirtelen átvezényelték a városkából, és helyette huszárezred érkezett. A direktor nyomban megállapodott a parancsnokkal, hogy az esti előadásán már a huszárok ugranak be a gyalogosok szerepébe.

Este, a nagy drámai jelenetben, Zrínyi Miklós szerepében és maszkjában a direktor fohászzkodott Istenhez: segítse meg kardját és seregét az utolsó, nagy küzdelemben. A színész egyedül volt a színpadon, dörgő hangon imádkozott, panasolta a török túlerejét. Zengett a fohász, jajdult a könyörgés.

Az őrmester a színpalak mögött várt huszárjaival a jelenésre. Egy ideig szomorúan hallgatta Zrínyi imáját, de az olyan szívet tépő volt, hogy a katona túlságosan is átélte szerepét, és hangosan bekiáltott a színpadra:

– Zrínyi úr, kérem, ne tessék félni! Itt vagyok én a harminc huszárommal!

KULTIKA – a Romániai Magyar Kereszténydemokrata Mozgalom kiadványa
Nagyvárad, 2021. december, II. évfolyam, 4. szám

Hétköznapi

A hétköznapiok pörgésének sztereotípiája van. Remeként ismételed a túlélés mozzanatait: ébresztő csergőóráról, okostelefonról, önmagát beindító rádióból.

Jön a zuhany, a reggeli és a várva várt kávé. S máris sinnen a hétköznapi. Jöhet a pörgés. Irány a meló. Kocsi, busz, metró, gyaloglás. Zseb, avagy megszokás függvénye. A meló: a magány változata, íróasztal, esztergapad, tervezőpanel.

Nyolcórás munka után lejár ez a lemez is. Következik a bevásárlás, a villany- és gázzámla, majd buszra vársz. A megállóban kis koldusleány kunyerál egy lejt vagy ötven banit. Gyanús tisztaságú szoknyácskaja alól kilóg a két kis lába, pardon, másfél, az egyik: térden alul hiányzik. Elszomorít. Nem lehet Hamupipőke. A topánkát nem lehet a lábára felpróbálni. Elhessegeted, morbid, ilyen még gondolni sem szabad egy kicsi leánykáról... De ebben a pillanatban erős mobilcsengés

zavarja meg a gondolataid. A koldusleányka benyúl a szoknyája alá, s kihalsz egy iPhone-t. Még látod, hogy a feloldójel egy eurós, s már hallod a hétköznapi kunyeráló, most megszigorodott hangot: „Nem megmondtam, hogy ne zavarj, amikor dolgozol? Nyögd már, miért zavarasz munka közben? Mi? Na ne marhulj. Hol vannak? Már a Kossuth sarkán, most térnek be. Kösz, jövök egygel.”

Erre a kis Hamupipőke felugrik, hirtelen kinő a hiányzó fél lába.

Bedugja szoknyája alá az iPhone-t, s eltűnik, mielőtt a járőrözök elérik a buszmegállót.

Nagy László Mihály író (1957–2019)

Megjelent az Aranypálca című humoros rövidpróza-gyűjteményben – Bölöni Domokos

Technológia bihalganéval

A korondi kerámiagyárban csíkdánfalvi mintára fekete színű edényeket kezdtek készíteni. Németországból tapasztalatcserére érkezett egy bizottság a gyártási módszereket vizsgálni. A vendégeket, akkori „szokás” szerint, nagy éberséggel a szekuritáté embere kísérte. A németeket az üzem végéig a gyár akkori mestere, idős István Lajos vezette. Indulás előtt a szekus szigorúan figyelmeztette Lajos bácsit, hogy aztán pofa be, igazat semmiről sem szabad mondani! Így aztán hiába kérdezősködtek a vendégek, csak semmitmondó, lényegtelen válaszokat kaptak. A fekete edényekhez érve különösen érdekelte a látogatókat, hogy milyen technológiával készítik, mivel és hogyan színezik stb. Mivel ez kivételesen a szekust is érdekelte, diszkrét fejbőlintással en-

gedélyt adott Lajos bácsinak, hogy a kérdésekre válaszoljon. És Lajos bácsi elmondta:

– Tudják, kérem, amikor kész az agyag, bihalganét (bivalytrágyát) keverünk belé, s osztán éjjel, tiszta setétbe’ égetjük, ettől lesznek az edények ilyen szép feketék.

A németek nagyon érdekesnek találták, azonban legjobban a szekus csudálkozott ezen a végtelenül egyszerű, zseniális eljáráson.

Gub Jenő (1929–2013) tanár, etnobotanikus

Megjelent az Aranypálca című humoros rövidpróza-gyűjteményben – Bölöni Domokos

Világpolgár

– a magyarországi baloldalnak –

Körötte a világ zajlik,
ám ő mindig arra hajlik,
merre tart a szél fúvása,
hogy gesztusát a főnök lássa.

Hatalmasnak bókoló,
kezet-lábat csókoló,
s mint egy kandúr, dorombol
– közembernél dorongol.

Hajlik erre, hajlik arra,
szinte felrepül a falra,
minden tette irtó furcsa
– oroszlánként tör a csúcsra.

Nem magyar ő – világpolgár,
nem a népnek – pénznek szolgál,
mellet döngöt – ő nemzetlen
– maradt volna bár nemzetlen.

Népét, hitét megveti,
csak a migráns kell neki,

magát égben képzeleli
– hisz Soros úr pénzeleli.

Lelke, szíve foltos
– modern kori zsoldos,
palotája kondorlak,
minden tette fondorlat.

Dől szájából a szózat
– irtózat, bohózat.
Dühtől kékül és a népnek bedörög
– míg egészen bepörög.

KAJCSA JENŐ

Szászrégeni Avântul

A Lendület a 7. helyen zárta a 2022-2023-as pontvadászatot

Május 26-án véget ért a 3. ligás labdarúgó-bajnokság 2022–2023-as kiírása. Enyedi Andrei és Stoica Vili legénysége az eléggé gyenge tavaszi idényt követően csupán a 7. helyen zárta a tíz együttest felsorakoztatató, IX. erdélyi csoportot. Tizenhárom játéknapon át úgy tűnt, hogy a régeniek simán a 4. helyen végezhetnek, hiszen az Avântul ütőképes gárdának számított. Ez idő alatt az élmezőnyben tanyázott, a 3-4. helyet foglalva el a tabellán.

Az utolsó két őszi fordulóban azonban a régeniek addigi jó teljesítménye szinte értéktelenné vált, hiszen a kolozsvári Viitorul elleni döntetlen, valamint a kudzsiri vereséget követően – mindkettő idegenben – a csapat az 5., immár alsóházi rájátszást érő helyre csúszott. Miután a téli szünetben Harkó Károly, a csapat legjobbjja, valamint Valer Vrabie meghatározó kezdőjátékos távoztak az együttesből, a felsőházi rájátszási pozíció kiharcolásának lehetősége szertefoszlott. A szászrégeniek egy szinte véget nem érő fekete sorozatot produkáltak, a tavaszi idény első tíz mérkőzésén a 30 lehetséges pontból

mindössze hetet gyűjtöttek be. Ezek után úgy tűnt, hogy Enyedi Adi együttese épphogy a kiesést jelentő vonal fölött fog végezni, ám az utolsó három játéknapon az Avântul magára talált, s három „olaszos”, 1-0-s győzelemmel méltó módon zárta a bajnoki küzdelmeket. A 3. ligától a kolozsvári Sănătatea, valamint a marosújvári CS búcsúzott.

Mindent összevetve, a régeniek teljesítménye édes-keserűre, keserű-édesre sikeredett. A végső rangsorban elfoglalt 7. hely tükrözi az együttes értékét. Az Avântul mind a létszámot illetően, mind csapatérték szempontjából (főképp a tavaszi szezonban) gyenge volt, a kispad pedig valósággal siralmas. Ennyire gyenge cserepadja a csapatnak nem volt a közel 75 esztendő történetében. Jövőben ünnepel a klub, hisz a város egyetlen felnőttcsapata hét és fél évtizedes múlttal fog rendelkezni. A nevezetes évfordulónak nem ártana megadni a módját egy komoly, ütőképes gárda összekovácsolásával, hiszen a futballt kedvelő régeniek már több mint 35 éve várnak (vágy-nak) egy 2. ligás együttesre.

A Szászrégeni Avântul eredményei az alsóházi rájátszás keretében:

1. forduló: Avântul – Marosújvári CS 1-2 (0-0)
2. forduló: Avântul – Marosvásárhelyi ACS 2-1 (0-1)
3. forduló: Gyulafehérvári Universitatea – Avântul 3-0 (1-0)
4. forduló: Avântul – Kolozsvári Viitorul 0-1 (0-0)
5. forduló: Kolozsvári Sănătatea – Avântul 2-2 (1-0)
6. forduló: Marosújvári CS – Avântul 2-0 (1-0)
7. forduló: Marosvásárhelyi ACS – Avântul 3-2 (1-1)
8. forduló: Avântul – Gyulafehérvári Universitatea 1-0 (0-0)
9. forduló: Kolozsvári Viitorul – Avântul 0-1 (0-0)
10. (utolsó) forduló: Avântul – Kolozsvári Sănătatea 1-0 (1-0)

A csapat mérlege a tavaszi szezonban: 10 mérkőzés, 4 győzelem, egy döntetlen, 5 vereség, gólarány: 10-14, 37 pont, 7. hely.

SZABÓ ANTAL-LORÁND

A Szászrégen és Vidéke fő támogatói:

RMDSZ és Communitas Alapítvány

Támogatók:

Adorjáni Zoltán, Nagy András, Jenei Faithful Zoltán,
Menyei Ildikó, Faluvéginé Roth Ilona, Szabó Erzsébet,
Máté Katalin, Sólyom Erzsébet (Szászrégen).

Köszönjük!

Nevetni jó!

A nyuszigyerek sírva megy haza. Találnak a földön egy százast. Az apja megáll előtte, feltűri a karján Melyikük veszi fel? az inget, és így szól: – ?

– Ki bántott, fiam?

– A hülye rendőr, mert Hófehérke és az okos rendőr csak a mesében léteznek.

Az apja lehúzza a karján az inget, és így szól:

– A te bajod! Miért kötekedtél vele?

Miért van a szőke nőnek négyuszögletes melle?

– ?

– Mert elfelejtette kivenni a szilikont a dobozból.

Két szőzi beszélget:

– Mit csinálsz?

– Hajat mosok.

– Víz nélkül?

– Persze, mert az van ráírva a samponra, hogy „száraz hajra!”

Egy részeg meséli a másiknak:

– Ha kitudódik, hogy lefeküdtem az egyik betegemmel, végem van!

Az okos rendőr, a hülye rendőr, és Hófehérke mennek az erdőben.

– Ugyan már, egy csomó orvosról hallottam, hogy elcsábította a betegét!

– Az lehet, de én állatorvos vagyok!

– Miért jársz olyan gyakran a feleségeddel éjszakai mulatóba?

– Mert ez az egyetlen hely, amelyik még nyitva van, mire a feleségem befejezi az öltözködést.

Az uszoda úszómeztartó odaszól egy pasasnak:

SZERELMES HENTES

...SZELET, NEM SZELET, SZELET, NEM SZELET...

– Elnézést, uram, legyen szíves, ne pisiljen a vízbe!

– Ugyan, mások is belepisilnek!

– Igen, de nem a rajtkőről!

– Mi lesz, ha keresztezünk egy kígyót egy kenguruval?

– ?

– Ugrókötel.

– Mondd, papa – kérdezi a kislány –, mi az angyal?

– Az angyal, kislányom, egy olyan gyalogos, aki túl későn ugrott félre...

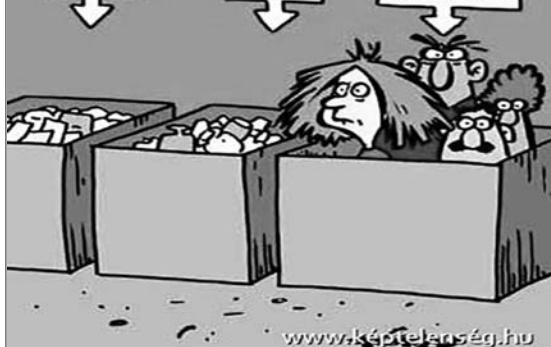
Összeállította: FÁBIÁN GIZELLA

SZELEKTÍV HULLADÉKGYŰJTÉS

PAPÍR

ÜVEG

AKIK NEM RÁNK SZAVAZTAK

SZÁSZRÉGEN és VIDEKE

Kiadja a SZÁSZRÉGENI KÖLPING CSALÁDI EGYESÜLET
ISSN 1454-6183

Alapító tagok: Adorjáni László +, Csernátoni József, Demeter József, Pakó Benedek, Márk Endre +

Újságtanács: Bözödi Sándor, Csernátoni József, Fábíán András György, Nagy F. Atilla, dr. Zsigmond Zsolt.

Főszerkesztő: Fábíán András György

Szerkesztőbizottsági tagok: Balla Árpád, Fülöp Bernadett, Kiss-Miki Melinda, Nagy F. Atilla, Nemes Árpád, Szabó Antal, Székely Rozália.

Weboldal: Madaras Péter

A műszaki szerkesztést és a nyomdai előkészítést az IMPRESS KIADÓ végezte.

Készült a marosvásárhelyi I. I. MUREȘAN ȘOMFÁLEAN ANDREI DORIN nyomdában.

A névvel és névjeggyel ellátott írásokért szerzőik felelnek.

Internet: www.regen-videke.home.ro

E-mail: madaraspeter1964@gmail.com

fandras59@yahoo.com

Ára: 5 lej